

Земята.

Зтарото учение за земята. — Ние живѣемъ на земята и често се питаме, какво нѣщо е тя, на какво прилича, отде се е зела голѣма ли е, малка ли е, и какво най-сетне ще стане съ насъ и нея?

Не е ли така, млади четецо? Не се ли питашъ и не питашъ ли, наистина, каква е земята? Отде се е зела? кога сж израсли растения по нея и кога сж се явили животнитѣ и човѣка?

Тия питання сж много интересни и ние трѣбва да намѣримъ отговоръ за тѣхъ. Не може човѣкъ да живѣе на едно мѣсто, да работи, да сѣе ниви, да сади лозя, да пасе овци, да гради кжщи села и градове, да копае канали, да пробива плитѣ, за да прокарва желѣзници, и да не иска да знае, какво нѣщо е цѣлата земя, на която ние живѣемъ. Въ училището ние учимъ, че земята е валчеста, като кълбо, че по нея има много обширни морета и океани, че има равнини, но има и голѣми и недостжпни планини. Какъ е станало всичко това?

Казватъ, че земята е валчеста, ами на какво е сложена? Има ли подпорка или не? Ученитѣ казватъ, че тя нѣма никаква подпорка, ами свободно си плува по небесното пространство, както плува въ въздуха хвърчилото или балонътъ. Нека си кажемъ право, че проститѣ хора май мжно могатъ